

fra „Haand i Haand“, findes ingen Antydninger af en Forbindelse med Sygekasseinspektoratet eller af nogen Godkendelse af en Statsinstitution. „Haand i Haand“ bør selvfølgelig heller ikke ved noget Opraab give det Udseende af, at et saadant Forhold er til Stede.

Det ærede Medlem omtalte i Gaar det Forhold, at Fuldmægtig Daniel i Sygekasseinspektoratet staar i „Haand i Haand“s Tjeneste. Fuldmægtig Daniel er antaget privat af Sygekasseinspektøren, og jeg kan ikke se, at der er noget urigtigt i, at der gives ham Adgang til privat Virksomhed; men han maa selvfølgelig ikke benytte den Tid, han har stillet til Statens Disposition, til sin private Virksomhed. Efter hvad der paastaas overfor mig, har noget saadant heller ikke fundet Sted. Der er vistnok anført et Tilfælde, hvor Fuldmægtig Daniel har været paa „Haand i Haand“s Kontor i Sygekasseinspektoratets Kontortid, men Fuldmægtigen reviderer jo Polaksygekassen, som administreres af „Haand i Haand“, for Staten; det kan altsaa tænkes, at det er dette Arbejde, der har været Aarsag til hans Tilstedeværelse paa Selskabets Kontor. Det kan ogsaa tænkes, at det har været af en anden Grund, der i Dag er blevet anført for mig af Direktøren for „Haand i Haand“, som har søgt mig i Indenrigsministeriet. En københavnsk Borgerrepræsentant havde nemlig indfundet sig paa Selskabets Kontor for at søge en eller anden Oplysning, i hvilken Anledning Fuldmægtig Daniels Nærværelse var ønskelig, og man telefonerede da efter Besked til Fuldmægtigen i Sygekasseinspektoratet. Fuldmægtig Daniel svarede, at da det var denne Borgerrepræsentant, som det ærede Medlem formodentlig kender, der var til Stede, skulde han gerne løbe over og give ham Besked; og det gjorde han saa. Jeg skal i øvrigt herom saavel som om de øvrige Forhold, der er fremdragne af det ærede Medlem, sige, at jeg er overbevist om at tale i nøje Overensstemmelse med Sygekasseinspektørens Ønske, naar jeg udtaler, at alle de fremdragne Forhold skal blive Genstand for nøje Undersøgelse, saaledes at Sygekasseinspektøren kan faa Lejlighed til at gøre fuld Rede for sin Stilling.

Med Hensyn til Sygekassenævnets Valg, i Anledning af hvilke det ærede Medlem bebrejdede Sygekasseinspektøren, at han havde vist mindre Hensynsfuldhed ved den Maade, hvorpaa Valgene var foretagne, skal jeg oplyse, hvorledes denne Sag forholder sig. Det første Valg, det ærede Medlem

omtalte, var et Valg, der blev foretaget paa Foranledning af Justitsministeriet. Ministeriet vilde nedsætte et Udvalg eller en Kommission angaaende Medicinalhandelen, hvortil det ønskede en Repræsentant for det købende Publikum, og Ministeriet mente, at en saadan Repræsentant bedst valgtes ved, at Sygekassenævnet udpegede ham. Indenrigsministeriet sendte Justitsministeriets Anmodning til Sygekasseinspektøren. I Justitsministeriets Skrivelse stod, dels at Ministeriet ønskede Valget foretaget snarest muligt, hvilket er et ministerielt Udtryk for, at man anmoder om omgaaende Svar, dels en Meddelelse om, at Ministeriet ikke var i Besiddelse af Midler til at udbetale Dagpenge til Kommissionens Medlemmer. Sygekasseinspektøren, som altsaa havde faaet Opfordring til hurtigst muligt at tilvejebringe en Afgørelse af dette Valg, gik da den Vej at lade det afgøre ved skriftlig Afstemning i Sygekassenævnet og sendte rundt til hvert Medlem Meddelelsen om Justitsministerens Ønske og foreslog til dette ulønnede Hverv at udpege den Mand, der er Formand for Sygekassernes Forretningsudvalg. Sygekasseinspektøren maatte selvfølgelig være sikker paa, at vedkommende vilde tage imod Valget, for at dette ikke skulde være ganske hensigtsløst, og at han gav Meddelelse om, at han var villig dertil. Til dette ulønnede Hverv blev derefter Forretningsudvalgets Formand, Hr. Johan Sørensen, Udby, enstemmigt valgt. Jeg kan ikke se, at der heri er foregaaet noget som helst andet, end hvad man i mangfoldige, ogsaa politiske og fagmæssige, Organisationer vilde gøre, naar man hurtigt skulde foretage Valg af et saadant Medlem, nemlig at den, der paa en Maade fungerer som Forretningsfører, ved denne Lejlighed lader et skriftligt Forslag udgaa til Medlemmerne, der er spredte over hele Landet, med Anmodning om at stemme. Jeg har i alt Fald selv uden nogen Sinde at have vidst derved at have gjort mig skyldig i noget urigtigt og uden at møde Bebrejdelser derfor været med til at praktisere en lignende Afstemningsmaade. Jeg kan altsaa ikke bebrejde den ærede Sygekasseinspektør, at han skulde have handlet urigtigt.

Med Hensyn til det andet Tilfælde, som det ærede Medlem (Valdemar Olsen) omtalte, forholder det sig saaledes: Da Medlem af Arbejderforsikringsraadet, Blikkenslager Gustavsen var død, skulde der foretages nyt Valg af Sygekassenævnet. Nu har Forholdet altid været det, at